

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 3172

гр. Бургас, 20.12.2022 г.

**ОКРЪЖЕН СЪД – БУРГАС, IV ВЪЗЗИВЕН ГРАЖДАНСКИ
СЪСТАВ**, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди
двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Недялка П. Пенева

Членове: Даниела Д. Михова
Кристиян Ант. Попов

при участието на секретаря Ваня Ст. Димитрова
като разгледа докладваното от Даниела Д. Михова Въззивно гражданско дело
№ 20222100500773 по описа за 2022 година

Постъпила е писмена молба (вх.№ 19267/19.12.2022 г. по описа на БОС) от въззивника „АДАРА ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД гр.София, ЕИК 131275166, чрез адв.Симеон Цанков Джамбазов от АК Смолян, с която е направено изявление за оттегляне изцяло на въззивната жалба на въззивника, подадена против решение № 261204 от 22.11.2021 г. по гр.д.1262/2021 г. по описа на РС Бургас, В ЧАСТТА МУ, с която е признато за незаконно и е отменено уволнението на А. С. Ч., извършено на основание чл.330, ал.2, т.6 от КТ, вр.чл.188, т.3, чл.190, ал.1, т.1, т.2, т.3, т.4, т.6 и т.7, и чл.187, ал.1, т.1, т.3, т.8, т.9 и т.10 от КТ, със Заповед от 29.12.2020 г. на управителя на “Адара Инженеринг“ ЕООД, въззиваемата Ч. е възстановена на заеманата преди уволнението ѝ длъжност – ”Продавач-консултант“ в представителството на “Адара Инженеринг“ ЕООД в гр.Бургас и въззивното дружество е осъдено да заплати на въззиваемата Ч. сумата 3 660 лв, представляваща обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ, за оставане без работа, поради незаконното уволнение, за период от шест месеца – от 30.12.2020 г. до 30.06.2021 г., както и сумата 1 220 лв – обезщетение в размер на brutното ѝ трудово възнаграждение за времето от 30.10. до 30.12.2020 г., през което е била незаконно отстранена от работа, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 22.02.2021 г. до окончателното им изплащане, е въззивникът е осъден да заплати по сметка на РС Бургас сумата от общо 296.40 лв – държавни такси, и с искане за прекратяване на производството по делото. Молбата е придружена от Пълномощно, с което Здравка Александрова Георгиева-Атанасова – управител на въззивното дружество, е упълномощила адв.Джамбазов да го представлява по гр.д.1262/2021 г. на РС Бургас (първоинстанционното производство), във всички инстанции, вкл.да издършва разпореждане с предмета на делото, конкретно – да оттегля жалби. Заявено е, че в случай на присъждане на въззиваемата на

разноски за въззивното производство, следва да се съобрази заявените от въззивника възражения за недължимост и прекомерност на адвокатско възнаграждение пред първоинстанционния съд, пред въззивния съд и за производството по чл.248 ГПК. Заявено е още твърдение, че при присъждане на разноски на въззиваемата за въззивното производство, те следва да са съобразени само със защитата против въззивната жалба, но не и по насрещната ѝ въззивна жалба.

В молбата изрично е заявено, че се поддържа подадената частна жалба по реда на чл.248 ГПК против решение № 261204 от 22.11.2021 г. по гр.д.1262/2021 г. по описа на РС Бургас в частта му по разноските.

Производството пред БОС е образувано по въззивната жалба на „АДАРА ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД гр.София, ЕИК 131275166, против решение № 261204 от 22.11.2021 г. по гр.д.1262/2021 г. по описа на РС Бургас, В ЧАСТТА МУ, с която е признат о за незаконно и е отменено уволнението на А. С. Ч., извършено на основание чл.330, ал.2, т.6 от КТ, вр.чл.188, т.3, чл.190, ал.1, т.1, т.2, т.3, т.4, т.6 и т.7, и чл.187, ал.1, т.1, т.3, т.8, т.9 и т.10 от КТ, със Заповед от 29.12.2020 г. на управителя на “Адара Инженеринг“ ЕООД, въззиваемата Ч. е възстановена на заеманата преди уволнението ѝ длъжност – ”Продавач-консултант“ в представителството на “Адара Инженеринг“ ЕООД в гр.Бургас и въззивното дружество е осъдено да заплати на въззиваемата Ч. сумата 3 660 лв, представляваща обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ, за оставане без работа, поради незаконното уволнение, за период от шест месеца – от 30.12.2020 г. до 30.06.2021 г., както и сумата 1 220 лв – обезщетение в размер на brutното ѝ трудово възнаграждение за времето от 30.10. до 30.12.2020 г., през което е била незаконно отстранена от работа, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 22.02.2021 г. до окончателното им изплащане, е въззивникът е осъден да заплати по сметка на РС Бургас сумата от общо 296.40 лв – държавни такси.

Въззивникът-ответник „АДАРА ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД е депозирал и частна жалба (вх.№ 261627/30.03.2022 г.), против определението от 25.02.2022 г. на БРС, с което е оставена без уважение молбата на дружеството за изменение на решението в частта на разноските и за присъждане на дружеството на разноски за заплатено адв.възнаграждение. Изложени са съображения, че с постановеното решение първоинстанционният съд частично е отхвърлил исковите претенции за заплащане на обезщетения, а по отношение на разноските е приел, че страните не си дължат разноски по съразмерност и компенсация, независимо от това, че искът на ищцата по чл.225 КТ е отхвърлен за 70% от исканата сума, а искът по чл.214 КТ – за 1/3 от исканата сума. Твърди се, че съдът не се е произнесъл и по своевременно направеното от ответника възражение за прекомерност на претендираното от ищцата адв.възнаграждение. Твърди се, че незаконосъобразно в определението си по чл.248 ГПК е съобразил възражението на ищцата по чл.78, ал.5 ГПК, заявено от нея едва в производството по чл.248 ГПК. Претендира се отмяна на обжалваното определение и постановяване на акт, с който решението се изменя в частта на разноските и ищцата се осъжда да заплати на въззивника-ответник сторени разноски в първоинстанционното производство в размер на 2000 лв за адв.възнаграждение.

С отговора на въззивната жалба, съотв.в срока по чл.263, ал.1 ГПК, въззиваемата А. С. Ч. е депозирала и насрещна си въззивна жалба против решението на БРС в частта, с която съдът е отхвърлил предявените от нея искове за обезщетения по чл.255, ал.1 КТ и чл.214 КТ – съответно за сумите над 3660 лв по първия иск и над 1220 лв по втория иск.

Въззивният съд следва да приеме така направеното оттегляне на въззивната жалба от въззивника по делото „АДАРА ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД гр.София, по реда на [чл.264, ал.1 от ГПК](#), което е недвусмислено и надлежно извършено от процесуалния представител на въззивника – ответник, в рамките на дадените му правомощия за разпореждане с предмета на делото, съгласно представеното с молбата пълномощното и да прекрати производството по нея.

На основание чл.263, ал.4 ГПК, предвид оттеглянето на въззивната жалба от въззивника „АДАРА ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД гр.София, не следва да се разглежда и насрещната въззивна жалба от въззиваемата А. С. Ч., като производството следва да се прекрати и по отношение на нея.

Предвид прекратяването на производството по подадените въззивна и насрещна въззивна жалби и изрично заявеното от въззивника поддържане на частната жалба против определение № 260115 от 25.02.2022 г. по гр.д.1262/2021 г. на БРС, с което на основание чл.248 ГПК първоинстанционния съд е оставил без уважение молбата на ответника „АДАРА ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД гр.София за изменение на решението по делото в частта за разноските, въззивният съд следва да се произнесе по тази частна жалба.

На първо място частната жалба е допустима, тъй като е подадена от легитимирано лице, в законовия срок и против акта на съда, за който е предвидено обжалване.

Съдът намира и молбата, подадена от ответника за изменение на решението в частта на разноските, за допустима, доколкото е подадена в срок и е подадена от страна, представила Списък на разноските по чл.80 ГПК (л.183 от първоинстанционното дело).

С обжалваното определение първоинстанционният съд е приел, че след като с решението си е приел, че по съразмерност и компенсация (с оглед уважената и отхвърлената част от исковете), страните не си дължат разноски една на друга, а с отговора от ищцата на молбата на ответника по чл.248 ГПК ищцата е заявила искане за прихващане (компенсация) на дължимите на ответника разноски съразмерно с отхвърлената част от исковете, с дължимите на нея разноски съобразно уважената част от исковете, и предвид направеното възражение по чл.78, ал.5 ГПК, не се налага съдът да преразглежда становището си по разноските на страните.

Видно от представените в първоинстанционното производство доказателства, ищцата е направила разноски в размер на 3440 лв за заплатено адв.възнаграждение, а ответникът е договорил адв.възнаграждение в размер общо на 4200 лв, но е представил доказателства за заплатено адв.възнаграждение в размер само на 2500 лв.

Предвид предявените в първоинстанционното производство искове – по чл.344,

ал.1, т.1 и т.2 КТ, чл.344, ал.1, т.3 КТ – за сумата от 10 825,02 лв, по чл.344, ал.1, т.4 КТ (неоценяем) и по чл.214 КТ – за сумата от 3 608, 34 лв, съгласно Наредба № 1/2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, минималните адвокатски възнаграждения при изцяло уважаване, съотв.изцяло отхвърляне на исковете, биха били в размер общо на 3 645 лв (610 лв по исковете по чл.344, ал.1, т.1 и 2 КТ, съгласно чл.7, ал.1, т.1 от Наредба № 1/2004 г. за МРАВ; 1374 лв за иска по чл.344, ал.1, т.3 КТ, съгласно чл.7, ал.2, т.3 от Наредбата; 1000 лв за иска по чл.344, ал.1, т.4 КТ, съгласно чл.7, ал.1, т.4 от Наредбата и 661 лв за иска по чл.214 КТ, съгласно чл.7, ал.2, т.2 от Наредбата).

Предвид уважаването изцяло на за исковете по чл.344, ал.1, т.1 и 2 КТ, частично – до размера от 3660 лв на иска по чл.344, ал.1, т.3 КТ и на иска по чл.214 КТ – до размера от 1220 лв, съотв.отхвърлянето на тези два иска до предявените размери, и прекратяването на производството по иска по чл.344, ал.1, т.4 КТ, съгласно чл.78, ал.1 ГПК, на ищцата се дължат разноси, съобразно Наредба № 1/2004 г. за МРАВ, в размер общо на **1299 лв** (610 лв за исковете по чл.344, ал.1, т.1 и 2 КТ, 465 лв за иска по чл.344, ал.1, т.3 КТ и 224 лв – за иска по чл.214 КТ. Съдът намира за основателно своевременно заявеното от ответната страна възражение за прекомерност на заплатеното от ищцата адв.възнаграждение съобразно фактическата и правна сложност на делото.

Предвид уважаването изцяло на за исковете по чл.344, ал.1, т.1 и 2 КТ, частично – до размера от 3660 лв на иска по чл.344, ал.1, т.3 КТ и на иска по чл.214 КТ – до размера от 1220 лв, съотв.отхвърлянето на тези два иска до предявените размери, и прекратяването на производството по иска по чл.344, ал.1, т.4 КТ, съгласно чл.78, ал.1 ГПК, на ответника се дължат разноси, съобразно Наредба № 1/2004 г. за МРАВ, в размер общо на **2347 лв** (910 лв за отхвърлената част от иска по чл.344, ал.1, т.3 КТ, 1000 лв – за прекратеното производство по иска по чл.344, ал.1, т.4 КТ и 437 лв – върху отхвърлената част от иска по чл.214 КТ.

Така определените дължими на страните адвокатски възнаграждения са в рамките на направените от тях (заплатени) разноси.

С оглед изричното изявление на ищцата в отговора ѝ на молбата по чл.248 ГПК, за присъждане на разноси по компенсация, съдът приема, че е налице основание за присъждане на разноските по този начин - при условията на компенсация. При извършеното по-горе определяне на дължимите на страните разноси, съдът констатира, че поради дължими на ищцата съобразно уважената част от исковете ѝ, разноси – 1 299 лв, и дължими на ответника, съобразно отхвърлената част от исковете и прекратеното производство по иска по чл.344, ал.1, т.4 КТ, разноси в размер на 2 347 лв, по компенсация, на ответника следва да се присъдят разноси в размер на 1048 лв.

За въззивното производство, предвид прекратяването му поради оттегляне на въззивната жалба на ответника, въззивникът дължи на въззиваемата направените от нея във въззивното производство съдебни разноси в размер на 1740 лв за защита по подадената от ответника въззивна жалба.

Съдът намира, че на въззиваемата не се дължат разноски за въззивното производство за защита по подадената от нея насрещна въззивна жалба (1400 лв съгласно представения списък на разноските), както и за адв.възнаграждение за защита против подадената частна жалба срещу определението на БРС по чл.248 ГПК. По отношение на разноските на въззиваемата за защита по подадената от нея насрещна въззивна жалба следва да се посочи, че в случая насрещната въззивна жалба е защитно средство, което е предвидено като правна възможност само при подадена въззивна жалба и произнасянето по насрещната въззивна жалба е обвързано от висящността на производството по въззивната жалба. Следователно при преценка на отговорността за разноски, осъществяваната защита посредством подадена насрещна въззивна жалба, не може да се възложи на въззивния жалбоподател. Защитата се осъществява с оглед обжалваемия от него интерес и съответно разноските при оттегляне на въззивната жалба следва да се разпределят с оглед на така обжалваемия интерес. В този смисъл е Определение № 403 от 18.06.2019 г. на ВКС по ч. т. д. № 1334/2019 г., II т. о., ТК. По отношение на разноските за защитата против частната жалба срещу определението на БРС по чл.248 ГПК, настоящият състав споделя становището на ВКС, изложено в Определение № 683 от 21.12.2015 г. на ВКС по ч.гр.д.№ 5089/2015 г., III г.о., ГК, Определение № 411 от 21.11.2019 г. на ВКС по ч.гр.д.№ 3222/2019 г., IV г.о., ГК, Определение № 447 от 17.11.2020 г. на ВКС по ч.гр.д.№ 2235/2020 г., III г.о., ГК, и др., че доколкото производството по чл.248 ГПК няма самостоятелен характер, а в него се разглежда единствено въпроса за дължимите от страните разноски, да се даде възможност и за това производство да се присъждат самостоятелно разноски, би означавало кумулиране на нови задължения, което не следва да се допуска.

Мотивиран от изложеното, Бургаският окръжен съд

ОПРЕДЕЛИ:

ПРЕКРАТЯВА производството по в.гр.д.773/2022 г. по описа на Окръжен съд Бургас, поради оттегляне на въззивната жалба на „АДАРА ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД гр.София, ЕИК 131275166, чрез адв.Симеон Цанков Джамбазов от АК Смолян, против решение № 261204 от 22.11.2021 г. по гр.д.1262/2021 г. по описа на РС Бургас, В ЧАСТТА МУ, с която е признато за незаконно и е отменено уволнението на А. С. Ч., извършено на основание чл.330, ал.2, т.6 от КТ, вр.чл.188, т.3, чл.190, ал.1, т.1, т.2, т.3, т.4, т.6 и т.7, и чл.187, ал.1, т.1, т.3, т.8, т.9 и т.10 от КТ, със Заповед от 29.12.2020 г. на управителя на “Адара Инженеринг“ ЕООД, въззиваемата Ч. е възстановена на заеманата преди уволнението ѝ длъжност – ”Продавач-консултант“ в представителството на “Адара Инженеринг“ ЕООД в гр.Бургас и въззивното дружество е осъдено да заплати на въззиваемата Ч. сумата 3 660 лв, представляваща обезщетение по чл.225, ал.1 от КТ, за оставане без работа, поради незаконното уволнение, за период от шест месеца – от 30.12.2020 г. до 30.06.2021 г., както и сумата 1 220 лв – обезщетение в размер на brutното ѝ

трудова възнаграждение за времето от 30.10. до 30.12.2020 г., през което е била незаконно отстранена от работа, ведно със законната лихва върху главниците, считано от 22.02.2021 г. до окончателното им изплащане, е въззивникът е осъден да заплати по сметка на РС Бургас сумата от общо 296.40 лв – държавни такси, и с искане за прекратяване на производството по делото.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ насрещната въззивна жалба, подадена от А. С. Ч. против решение № 261204 от 22.11.2021 г. по гр.д.1262/2021 г. по описа на РС Бургас, в частта, с която съдът е отхвърлил предявените от нея искове за обезщетения по чл.255, ал.1 КТ и чл.214 КТ – съответно за сумите над 3660 лв по първия иск и над 1220 лв по втория иск, като прекратява производството по в.гр.д.773/2022 г. по описа на Окръжен съд Бургас и в тази му част.

Обявява за влязло в сила решение № 261204 от 22.11.2021 г. по гр.д.1262/2021 г. по описа на РС Бургас.

ОСЪЖДА „АДАРА ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД гр.София, ЕИК 131275166, да заплати на А. С. Ч., ЕГН *****, сумата от 1 740 лв (хиляда седемстотин и четиридесет лева) – съдебни разноски за заплатено адв.възнаграждение за защита по подадената от „АДАРА ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД въззивна жалба.

ОТМЕНЯВА определение № 260115 от 25.02.2022 г. по гр.д.1262/2021 г. на БРС, с което на основание чл.248 ГПК съдът е оставил без уважение молбата на „АДАРА ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД гр.София за изменение на решението по делото в частта за разноските, и вместо това ПОСТАНОВЯВА:

ОСЪЖДА А. С. Ч., ЕГН *****, да заплати на „АДАРА ИНЖЕНЕРИНГ“ ЕООД гр.София, ЕИК 131275166 при условията на компенсация на разноските за първоинстанционното производство, съдебни разноски в размер на 1 048 лв (хиляда четиридесет и осем лева).

В частта, с която се прекратява производството по делото поради оттегляне на въззивната жалба, определението подлежи на обжалване с частна жалба пред Апелативен съд Бургас в едноседмичен срок от връчването му на страните.

В частта, с която е отменено определението на БРС по чл.248 ГПК, настоящото определение подлежи на обжалване с частна касационна жалба пред Върховен касационен съд в едноседмичен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____